

بازگشت به نخستین شواهد وجود آب در ماه پس از چند دهه

فضاپیمای روباتیک شوروی سابق در سال 1976 میلادی موفق به کشف آب بر سطح کره ماه شده بود، اما غرب این تحقیقات را نادیده گرفت .

همشهری آنلاین: فضاپیمای روباتیک شوروی سابق در سال 1976 میلادی موفق به کشف آب بر سطح کره ماه شده بود، اما غرب این تحقیقات را نادیده گرفت .

به گزارش ایسنا، در آگوست سال 1976 میلادی فضاپیمای روباتیک Luna-24 متعلق به شوروی سابق با فرود بر سطح ماه و حفاری تا عمق 1.8 متری، سنگ‌هایی به وزن 200 گرم را با خود به زمین بازگرداند که 0.1 درصد حجم این سنگ‌ها را آب تشکیل می‌داد. این نخستین باری بود که یک فضاپیما شواهد مستدل و قطعی از وجود آب در ماه بدست آورده بود.

خبر کشف آب در ماه در آن مقطع زمانی بسیار حائز اهمیت بود، اما غرب این کشف محققان شوروی سابق را نادیده گرفت. نتیجه این تحقیق که در مجله Geokhimiia منتشر شده بود، هیچ گاه از سوی دانشمندان غربی مورد استناد قرار نگرفت.

در تحقیقات بعدی، فضاپیمای آپولو آمریکا بیش از 300 کیلوگرم از سنگ‌های ماه را برای تحقیقات در خصوص وجود آب به زمین منتقل کرد.

اکنون آرلین کراتس از محققان دانشگاه کلمبیا حقایق تازه‌ای از کشف آب بر سطح ماه را افشا کرده است. وی تأکید می‌کند که نمونه سنگ‌هایی که توسط فضاپیمای آپولو به زمین منتقل شدند، در محفظه‌ای قرار داشتند که درب آن محکم بسته نشده بود، چراکه در غیر اینصورت باید بر روی آنها نمونه گرد و غبار ماه دیده می‌شد؛ بنابراین این منشأ آب کشف شده در این سنگ‌ها به ماه تعلق ندارد.

در مأموریت‌های بعدی فضاپیمای کلمنتاین (Clementine) ناسا در سال 1994 با استفاده از امواج رادیو مغناطیسی شواهدی از وجود یخ در اعماق ماه را بدست آورد.

پس از آن فضاپیمای گالیله (Galileo) در مسیر خود به سمت سیاره مشتری شواهدی از وجود آب در ماه کشف کرد و فضاپیمای چاندراپان (Chandrayaan I) هند نیز در سال 2009 با استفاده از دوربین‌های مادون قرمز وجود آب در کره ماه را تأیید کرد.

تحقیقات صورت گرفته در سال 2006 نشان می‌دهد، حجم آب در کره ماه یک واحد در میلیارد است و برخی تحقیقات این میزان را یک واحد در یک میلیون نیز اعلام کرده‌اند.

بررسی احتمال سکونت انسان در ماه نیازمند کشف نشانه‌هایی از وجود آب است و جزئی‌ترین نشانه از این حقیقت بسیار امیدوار کننده به نظر می‌رسد، اما این حقیقت که غرب نتیجه تحقیقات شوروی سابق را نادیده گرفت، باعث عقب ماندگی کشفیات در خصوص ماه برای چندین دهه شد.